

Lahodne okamihy

Imrich Fuhl je nedávny päťdesiatník. Narodil sa 25. novembra 1961 v Mlynkoch (Pilisszentkereszt), maturoval na budapeštianskom slovenskom gymnáziu a absolvoval odbor žurnalistiky na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Od roku 1983 do roku 2011 pracoval ako redaktor (v rokoch 1991 – 1992, resp. 2002 – 2007 šéfredaktor) týždenníka *Ludové noviny*. Osem rokov bol redaktorom prvého internetového portálu Slovákov v Maďarsku *luno.hu*, ktorý založil roku 2004. V súčasnosti pôsobí (vo voľnom povolaní) ako zakladateľ, prevádzkovateľ a redaktor nezávislého slovenského portálu *oslovma.hu* – Slovák v Maďarsku.

Osobitú pozíciu má v rodine slovenských spisovateľov u našich južných susedov. Básne a krátke prózy začal uverejňovať ako gymnaziista vo svojom materinskom jazyku aj v maďarčine. Vydal tri samostatné dvojjazyčné zbierky básní, je spoluautorom viacerých an-

tológii a redaktorom mnohých publikácií. Prekvapujúco novým spôsobom spracúva tradičné témy, ako sú demokracia, národnostné bytie, pravda a láska. Svoje myšlienky, city a pocity o súčasnom zložiteľom, protirečivom svete – nezastavujúc sa ani pred experimentovaním s umeleckými formami – sa snaží sprostredkovať bez pátosu a fráz.

A k novinárskej práci Imricha Fuha neodmysliteľne patrí fotografia. Svoju poslednú výstavu v Santove nazval metaforicky výstižne: *Hľadám korene, zmysel vecí*. Obsahovo sa k tomu žiada dodat: cez družnosť ľudí. Stretnáva sa s nimi pri svojich pracovných povinnostiach, všíma si ich na verejných slávnostach, pri spoločenských stretnutiach alebo akoby úchytkom stínska spúšť v okamihoch zdanivo všednej chvíle – aby pri zverejnenom príspevku svojou fotografiou doplnil to, čo nepotrebuje slovný komentár.
„Vyjadriť sa písmom alebo skôr fotografiou?“

pýta sa Ferenc Nika a pokračuje: „Pri čítaní veršov Imricha Fuha má človek dojem, akoby autora nútí k písaniu akýsi pesimizmus, s ktorým sa narodil. Zatiaľ jeho fotografie, napospol zrodene v optimistickom duchu a s umeleckou náročnosťou, sú celkom iné než jeho literárne a publicistické práce, a to nielen z hľadiska sebavyjadrenia, ale aj z hľadiska obsahu a výpovede. Fuhlove fotografie považujem z odborného hľadiska za svojho druhu ojedinelé, keďže sú zhotovené digitálnym fotoaparátom. Neviem o tom, že by pred prvou výstavou 100 digitálnych snímkov I. Fuha v Maďarsku usporiadali výstavu umeleckých záberov zhotovených touto technikou a technológiou. V odborných kruhoch umeleckej fotografie sa diskutuje o tom, do akej miery je prijateľný digitálny – nepochybne ľahšie manipulovateľný – obraz v porovnaní s tradičnou snímkou zhotovenou metódou filmového záberu. Fuhlove fotogra-

fie považujem zo svojho odborného hľadiska za jednoznačne dobré. Môžem ho iba ubezpečiť, aby pokračoval v tejto činnosti, i keď bude možno neraz postavený pred otázku, či sa má vyjadriť písmom, alebo skôr fotografiou.“

Ágnes Erdélyiová z nadácie Kép-Szín-Ház si na Imrichovi Fuhlovi všíma jeho záujem o viaceré umeniecké žánre (k vyššie spomenutým pridáva jeho hudobnícke aktivity). Volne sa pohybuje medzi žánrami, poháňaný väšnou mnohorakým spôsobom vyjadriť, ukázať, zviditeľniť veci a javy. Prostredníctvom jeho digitálnych fotografií môžeme nazrieť za oporu slov:

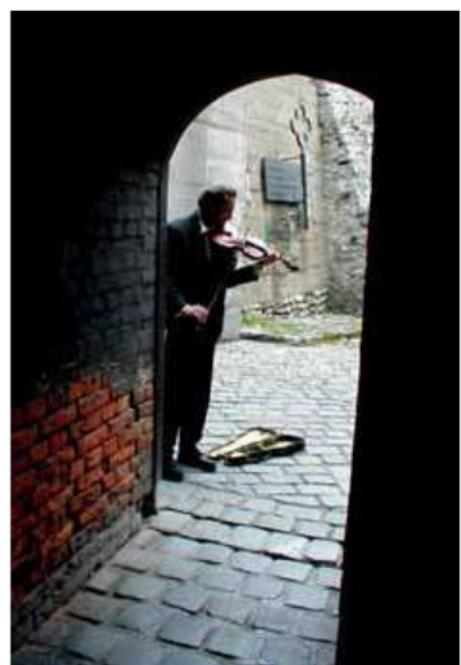
Starobyľ hodinky ukazujú okamih, keď sa práve zastavili, text modlitby v otvorenom kalendári zachytáva stopy prstov, pohybujúcich sa po riadkoch. Hrdzavé predmety, spráchnivený kríž, opadané lístie, rozpadávajúca sa stodola, ozrutný, rozprávkový strom života s rozvetvenými plazivými kořenmi vyznievajú rezignovanějšie a melancholickejšie. Zdržanlivú a lyrickú náladu vyzaruje obraz huslistu na hradnom nádvorí. A v podobnom prostredí, pri starobyľej soche dojímavá postava dievčaťa. Za obrazmi akoby sa ukrývali príbeh či báseň. Samozrejme, fotograf I. Fuhl rád fotografuje tváre. Ktorú z nich si všimne? Aké detaily ho zaujmú? Napríklad milý, dokonalý obličaj chlapca a radikálna amorfnosť starca. Trochu bezočivá očarenosť chlapčaťa. Okamih inšpirácie. Zafajčené nechty na mužskej ruke. Dievčatko s ružovým pulóvrom na ľudovom kroji. Mladá žena v kroji v sede obkročmo líže zmrzlinu, po boku jej visí kabelka. Trochu ironické, ale výstižné. Bez pátosu a frázy.

Komponovanie obrazov je vedomé, obrazové výseky majú svoju funkciu, pokial' ide o usporiadanie pohľadu a vplyv na ich výpoved'. Len sa pozrime na fotku rybára pri rieke, kde časti plte vertikálne rozdel'ujú priestor. Na inom obrázku za surrealisticky tajuplné sa týčiacim elektrickým stĺpom sa rysujú zaoblené vrchy a v najlepšej pozícii kdesi v dialke kríž. Sedliacky dom vykukujúci spoza kukuričných šúlkov.

Kurátor výstavy Fuhlových fotografií „balansuje na rebríku pred stenou plnou obrazov“.

Žijeme v nemilosrdne preplnenom svete obrazov, do takej miery zatáženom vizuálnymi podnetmi, že takmer trpíme vlčou tmou. Snáď práve preto je stále viac takých, ktorí siahnu po fotoaparate, aby si sami vytvorili obraz a sami mu dali zmysel. Ohradíť čiastočku sveta a dať formu zvolenému alebo nájdenému okamihu. Do večnosti sa odoberú staré slovenské ženy, ako sa pozrajú na človeka, ktorý zachytil ich podobu. V ich pohľadoch a pôzach je akási dôstojnosť tradícií a tradičná ochota – spoliehajú sa na svojho zvečňovateľa.

AUTOR: OSLOVMA. HU
FOTO: IMRICH FUHL

Delightful Documentary Moments

Imrich Fuhl turned fifty recently. He was born in Mlynky (Pilisszentkereszt, Hungary) on November 25, 1961, graduated the Slovak grammar school in Budapest and graduated in Journalism at the Faculty of Philosophy of the Comenius University in Bratislava. From 1983 to 2011, he worked for *Ľudové noviny* weekly. For eight years he worked as an editor of the first Internet portal for the Slovaks in Hungary "luno.hu" that he established in 2004. Today, he works as a freelance founder, provider and editor of the Slovak independent portal oslovma.hu - Slovák v Maďarsku. He gained a special position amongst the Slovak writers in the country of our southern neighbours. He published three bilingual collections of poems, coauthored several anthologies and edited a number of publications. And taking photographs is an inseparable part of Fuhl's work as a journalist. He gave his last exhibition in Santov (Pilisszántó, Hungary) the metaphoric and apt name *Hľadám korene, zmysel vecí ("I Seek Roots, the Meaning of Things")*.